"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯେପରି ବାବା ମିଠା ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁରତାର ପାହାଡ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଠା ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଇ ଅତି ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଏବଂ ନିଜର ସବୁ କିଛି ସୁରକ୍ଷିତ କରି ନେଉଛ ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ଏହି ଦେହ ସହିତ ଯାହା କିଛି ଆମ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ସବୁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛୁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପୁଣି ସବୁ କିଛି ନେଇନେବୁ । ତେବେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଯେପରି ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଗଲ । ନିଜର ସବୁକିଛି ବାବାଙ୍କ ଟ୍ରେଜେରୀରେ ସୁରକ୍ଷିତ କରି ରଖିଦେଉଛ । ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷିତ ବ୍ୟାଙ୍କ । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ଲୁହା ଆଲମାରୀରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହି ଅମର ହେଉଛ । ତୁମେ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଇଛ । ବାକି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈବୀମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦେଖିପାରୁଛ ? ନିଜର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶରୀରକୁ ଦେଖିପାରୁଛ ? ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ତ କି ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ବଂଶାବଳୀକୁ ଯିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବୁ ଅଥବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବୁ! ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଯେତେବେଳେ ବିଦ୍ୟା ଅଧ୍ୟୟନ କରେ ସେତେବେଳେ ତା'ର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ ଯେ ମୁଁ ଅମୁକ ହେବି । ତେବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ବଂଶାବଳୀକୁ ଯିବୁ କାରଣ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଯୁଗଳ ରୂପ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଅଲୌକିକ ହୋଇଯାଇଛି, ଆଉ କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହିଭଳି କଥାର ବିଚାର ଚାଲିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ସତବାବା ଶିବବାବାଙ୍କର ସଂଗରେ ଅଛୁ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଶିବବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ସବୁଠାରୁ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସେହି ମିଠା ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ କାରଣ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ତୁମେ ଏହିଭଳି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବ ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନରତ୍ନକୁ ଧାରଣ କଲେ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପଦମା ପଦମପତି ହୋଇଯିବ । ବାବା ଯେପରି ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ବରଦାନ କେବଳ ମିଠା-ମିଠା ସଜନୀମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ମିଠା ମିଠା ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ ।

ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାବା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ନାଟକରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବେହଦର ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ବେହଦର ଡ୍ରାମାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମିଠା ବାବାଙ୍କର ତୁମେ ମିଠା ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖିପାରୁଛ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଏହି ଶରୀରର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ଦେଖିଥାଏ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ବାବାଙ୍କର ମିଠା ସନ୍ତାନ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ମଧୁର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଯେପରି ମିଠା, ସେହିପରି ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ମିଠା ହେବେ । ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ଏହାଙ୍କର ମଧୁର ରୂପକୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖିଥା'ନ୍ତି । ଅପେକ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ କେତେବେଳେ ମନ୍ଦିର ଖୋଲିବ ଆମେ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରିବୁ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ମଧ୍ୟ କେତେ ଢେର ମନୁଷ୍ୟ ଯାଇଥା'ନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟରୁ ପ୍ରିୟ । ସମସ୍ତେ ଏହି ମିଠା ଶିବବାବାଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା କରିଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ପ୍ରିୟ ମିଠା ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହେଉଛନ୍ତି ସିଏ ଗୁପ୍ତ । ଏହାଙ୍କ ଭଳି ସ୍ନେହୀ ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଯେପରିକି ମିଠା ପାହାଡ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ମିଠା ବାବା ଆସି ତିକ୍ତ ଦୁନିଆକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ମଧୁର ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ମିଠାବାବା ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପରି ମିଠା କରୁଛନ୍ତି । ଅବିକଳ ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଯିଏ ଯେପରି ହୋଇଥିବ ସିଏ ସେହିପରି କରିବ ନା । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ମିଠା ହେବା ପାଇଁ ମିଠା ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ବାରମ୍ବାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜକୁ ଅଶରୀରୀ ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ଏହି ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର କଳହ କ୍ଲେଶ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଅତି ମିଠା ହୋଇଯିବ । ତୁମର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ତୁମକୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିବ । ତୁମର ଏହି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେଣୁ ମୋତେ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ମିଠା ବାବା ଆମକୁ ମିଠା କରୁଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବା ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ । କୌଣସି ପ୍ରକାର କଠୋର ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଯେତେ ଯେତେ ମଧୁର ପବିତ୍ର ହେବ ସେତେ ସେତେ ବାବାଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର ତେବେ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅନୁକରଣ କରିବେ ।

ବାବା ତୁମର ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ଶିକ୍ଷକ ନିଶ୍ଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ତୁମେ ପ୍ରତି ଦିନ ନିଜର ଯୋଗର ଚାର୍ଟ ରଖ । ଯେପରି ବେପାରୀମାନେ ରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଲାଭ କ୍ଷତିର ହିସାବ ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବେପାରୀ ଅଟ, ବାବାଙ୍କ ସହିତ କେତେ ବଡ ବେପାର କରୁଛ । ତୁମେ ଯେତେ-ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ସେତେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ପାଇବ, ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି ଯେ ନାରଦଙ୍କୁ କହିଲେ ଦର୍ପଣରେ ନିଜର ମୁହଁକୁ ଦେଖ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ! ସେହିପରି ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ଏହିଭଳି ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛୁ! ଆମ ପାଖରେ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି, କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ— ଆମ ପାଖରେ କ'ଣ ସବୁ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି ? ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଜାଣିପାରୁଛ ଯେ ମୁଁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବି ନାହିଁ । ଏହି ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାର ଉପାୟ ବାବା ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯଦି କାହାର ଦୁର୍ବଳତା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେପରି ତାଙ୍କର ବିଘ୍ନ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ମହିମା କରିବ ତେବେ ଏହି ଭୂତ ସବୁ ଚାଲିଯିବେ ଏବଂ ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ— ସାରା ଦିନରେ ମନ, ବଚନ, କର୍ମରେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ତ ଦେଇ ନାହିଁ ? ତୁମକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ନିଜର ଚାଲି ଚଳନକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ, ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଚାଲି ଚଳନକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି କେବଳ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ତେବେ ନିଜକୁ ଭୁଲିଯିବ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ସେବା କରିବା । ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସେବା କରୁ ନାହଁ, ଶିବବାବା ତ ତୁମର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ନା ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ-ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟ, ଯେଉଁମାନେ କି ଶିବବାବାଙ୍କର ବ୍ୟାଙ୍କରେ ସୁରକ୍ଷିତରେ ବସିଛ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହି ଅମର ହେଉଛ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାପଦରେ ଅଛ । ବାକି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯେତେ ବି ଧନଦୌଲତ ରହିଛି ସେସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । କିଛି ବି ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମ ପାଖରେ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଏହି ଦେହ ମଧ୍ୟ ତୁମର ନୁହେଁ, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇଦେଇଛ, ତେବେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ବି ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯେପରିକି ସବୁ କିଛି ଅଛି । ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଭବିଷ୍ୟତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ସଉଦା କରୁଛ । ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ଦେହ ସହିତ ଯାହା କିଛି ବି ଅଛି ସବୁ କିଛି ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସବୁକିଛି ନେବୁ । ତେଣୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଯେପରି ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମର ସବୁକିଛି ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଛି । ତୁମେ କେତେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆଉ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି ପୁଣି ଆମେ ନିଜର ରାଜଧାନୀକୁ ଯିବୁ । ତୁମକୁ ଯଦି କେହି ପଚାରନ୍ତି ତେବେ କୁହ, ବାହାଃ ଆମେ ତ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ! ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିବାନ୍ ହେଉଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ସମସ୍ତ ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ତୁମେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଯଦି ଯୋଗରେ ରହି ତୁମେ ଟିକିଏ ବି କାହାକୁ ବୁଝାଇବ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଜ୍ଞାନର ତୀର ଲାଗିଯିବ । ଯାହାଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନର ତୀର ଲାଗିଯାଏ ତାଙ୍କୁ ଏକଦମ୍ ଘାଇଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭାବିତ କରିଦିଏ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଭାବିତ ହୁଅନ୍ତି ପୁଣି ବାବାଙ୍କର ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେ ପକାଇଲେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କେହି-କେହି ତ ବିଲକୁଲ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଆସୁଛି ତଥାପି ବି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲେ ଉନ୍ନତି କରିଚାଲ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସ, ତୁମେ ଯେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ସେତେ ନିକଟତର ହୋଇ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ଭୋଗ କରିବ । ପତିତ-ପାବନ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କେବଳ ଏକା ବାବା ନୁହଁନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ । ଶାନ୍ତିଧାମ ସହିତ ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦରକାର ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ । ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ପିଲାମାନେ ଅନ୍ତର୍ମୂଖୀ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଅଧିକ କଥା କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଶାନ୍ତଚିତ୍ତ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ । ନିଜର ଘର-ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶାନ୍ତିରେ ରୁହ, ଅନ୍ତମୂର୍ଖୀ ହୋଇ ରୁହ, ବହୁତ ମିଠା କଥା କୁହ, କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ, କ୍ରୋଧ କର ନାହିଁ । ଯଦି କ୍ରୋଧର ଭୂତ ଥିବ ତେବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କେତେ ମିଠା, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଅସ୍ଥିର ନ ହେଉ, ବାହ୍ୟମୁଖୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ଅର୍ନ୍ତମୂଖୀ ହୋଇ ରୁହ ।

ବାବା କେତେ ସ୍ନେହୀ କେତେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଭଳି ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ସ୍ନେହୀ ହେବ । ଦେବତାମାନେ କେତେ ସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଜଡ ଚିତ୍ରକୁ ପୂଜା

କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଏହିପରି ସ୍ନେହୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ କେହି ବି ଦେହଧାରୀ ଅଥବା କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଯେପରି ମନେ ନ ପଡୁ । ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ବସୁ-ବସୁ ଆଖିରୁ ସ୍ନେହର ଲୁହ ଝରିପଡୁଥିବ ବାବା, ମିଠା ବାବା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ତ ଆମକୁ ସବୁକିଛି ମିଳିଗଲା । ବାବା ଆପଣ ଆମକୁ କେତେ ସ୍ନେହୀ, ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେଉଛି ନା । ଯେପରି ବାବା ସ୍ନେହୀ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ବି ଯେପରି ନ ଆସନ୍ତୁ । ଏହି ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଆଉ କେହି ସ୍ନେହୀ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ପ୍ରିୟତମଙ୍କର ପ୍ରିୟତମା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମକୁ ସେହି ପ୍ରିୟତମଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହଧାରୀ ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକା ଏକତ୍ର ରହି ନଥାନ୍ତି, ଥରେ ଦେଖି ଦେଲେ ବାସ୍! ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ଜୀବନ ରୂପି ନୌକା ପାରି ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁ ମିଠା ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହେଉଛୁ ସେହି ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର କେତେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ଯେପରି ତୁମର ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିବା ଉଚିତ୍ । ଯାହା କିଛି ବି ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି ତାକୁ ବାହାର କରି ପବିତ୍ର ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଦାଗ ରହିଯିବ ତେବେ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ନିଜକୁ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ହୀରା ଭଳି ଗଢିବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ମନକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିବା ଉଚିତ୍, ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ମନ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଛଟପଟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା-ବାବା କହି ଏକଦମ୍ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ କେତେ ଅମାପ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ।

ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ, ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସିଏ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ । ଏହା ହିଁ ନିୟମ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ତେବେ ଏହାକୁ ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ କୁହ ଅଥବା ଫୁଲର ବଗିଚା କୁହ, ବଗିଚାରେ ତ କ୍ରମାନୁସାରେ ଫୁଲ ରହିଥାନ୍ତି । କେହି ବହୁତ ବଢିଆ ଫଳ ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ଆଉ କେହି କମ୍ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ମିଠା ଏବଂ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫୁଲ ଅଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହେବାରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ବାବା ବସି ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଘର ଉପରେ ଘରର ମୁଖିଆଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ରହିଥାଏ ନା । ଦେଖିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କ ପାଖରେ କେଉଁ ସବୁ ଗୁଣ କିମ୍ବା ଅବଗୁଣ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ନିଜେ ଲେଖ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତ କେହି ହୋଇନାହାଁନ୍ତି, ବାକି ହଁ ହେବାର ଅଛି । ତୁମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ମୁଖ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ବହୁତ ହଇରାଣ କରିଥାଏ । ଏହା ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ ଦେଇନଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ । ଆମକୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ଛାଡି ଯିବାକୁ ହେବ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଧାରଣ କରି ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ଦାଗ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେଉଛ ନା । ତୁମ ଭିତରେ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି ଏହା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ହୀରାରେ ମଧ୍ୟ ଦାଗ ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଦାଗକୁ ବାହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏହା ଜଡ ଅଟେ ନା । ପୁଣି କାଟିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମେମାନେ ତ ଚୈତନ୍ୟ ହୀରା ଅଟ । ତେଣୁ ତୁମ ଭିତରେ ଯାହା କିଛି ବି ଅବଗୁଣ ଅଛି ତାକୁ ବାହାର କରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏକଦମ୍ ଦାଗହୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ତୁମ ଭିତରେ ଥିବା ଦାଗକୁ ବା ଅବଗୁଣକୁ ଦୂର ନ କରିବ ତେବେ ତୁମର ମୂଲ୍ୟ କମ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତୁମ ଭିତରେ ଥିବା ଅବଗୁଣକୁ ତୁମେ ବାହାର କରିପାରିବ । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ, ଶାନ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ, ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର ନାହିଁ କି ଅଶାନ୍ତିର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ନାହିଁ । ବହୁତ ମିଠା କଥା କହିବାର ଅଛି, କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ କି କ୍ରୋଧ କରିବାର ନାହିଁ । ବାହ୍ୟମୁଖୀ ହୋଇ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ସଚ୍ଚୋଟତା ପୂର୍ବକ ନିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋ ଭିତରେ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି ? ତେଣୁ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ନିଜର ଚରିତ୍ରକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବିକାର ରୂପୀ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବିତାଡିତ କରିବାର ଉପାୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅନୁଭବର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମଧୁର ଅନୁଭୂତି କରି ସଦାକାଳର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଅନୁଭବର ଶକ୍ତି ବହୁତ ମଧୁର ଅନୁଭୂତି କରାଇଥାଏ, ତେଣୁ କେତେବେଳେ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କର ନୟନରେ ସମାହିତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ୟୋତିବିନ୍ଦୁ ରୂପୀ ରତ୍ନ ଅନୁଭବ କର । କେତେବେଳେ ମସ୍ତକରେ ଚମକୁଥିବା ମସ୍ତକମଣୀ ତ କେତେବେଳେ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଭୂଜା ରୂପରେ ଅନୁଭବ କର, କେତେବେଳେ ପୁଣି ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫରିସ୍ତା... ଏହିଭଳି ନିଜର ଅନଭୁଭବର ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଅ ତେବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ । ତା'ପରେ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ଦାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯିବ ଏବଂ ତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟର ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇଚାଲ ତେବେ ତୁମର ପୁରୁଷାର୍ଥ ସହଜ ହୋଇଯିବ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:-

ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟାସ କରି ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ସେହିଭଳି ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର, କାରଣ ଏହି ସ୍ଥିତି ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍, ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ରଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଯେପରି ବୀଜ ଦ୍ୱାରା ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ଆପେ ଆପେ ପାଣି ମିଳିଯାଏ ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଆପେ ଆପେ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆଲୋକରୂପୀ ପାଣି ମିଳିଯିବ ।